

EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 9. 3. 2015
COM(2015) 120 final

OZNÁMENIE KOMISIE EURÓPSKEMU PARLAMENTU A RADE

Rámcová smernica o vode a smernica o povodniach: opatrenia na dosiahnutie „dobrého stavu“ vody v EÚ a zníženie povodňových rizík

{SWD(2015) 50 final}
{SWD(2015) 51 final}
{SWD(2015) 52 final}
{SWD(2015) 53 final}
{SWD(2015) 54 final}
{SWD(2015) 55 final}
{SWD(2015) 56 final}

1. ÚVOD

Predpokladom uplatňovania rámcovej smernice o vode (RSV)¹ z roku 2000 je, aby členské štáty prijali celý rad nákladovo efektívnych opatrení transparentným spôsobom, ktorý bude umožňovať zapojenie sa. Členské štáty sú povinné zhrnúť tieto opatrenia (zahrnuté v ich programoch opatrení – PO) vo svojich plánoch manažmentu povodia (PMP), ktoré sa aktualizujú každých šesť rokov. Komisia v roku 2012 uverejnila svoje hodnotenie PMP, ktoré boli v tom čase dostupné².

Účinné hospodárenie s vodou, ako sa vyžaduje v RSV, pomáha členským štátom pripraviť sa na extrémne poveternostné javy v dôsledku zmeny klímy, ktoré sa vyskytujú čoraz častejšie a spôsobujú obrovské škody³. V roku 2007 sa s cieľom doplniť RSV prijala smernica o povodniach (SP), v ktorej sa členským štátom ukladá povinnosť hodnotiť a mapovať povodňové riziká a súvisiace ohrozenie a riadiť ich prostredníctvom zostavenia plánov manažmentu povodňového rizika (PMPR)⁴.

V uplatňovaní oboch smerníc sa dosiahlo kľúčové štádium. Predmetom tohto oznámenia je posúdenie dosiahnutého pokroku, pričom treba prihliadať na skutočnosť, že smernice sú prepojené a ich vykonávanie by sa malo koordinovať. Posúdenie je založené na prvých správach o konkrétnych opatreniach, ktoré prijali členské štáty s cieľom vykonať opatrenia zhrnuté v ich PMP. Vychádza z hodnotenia PMP⁵, ktoré boli dostupné v roku 2012, a spĺňa požiadavky článku 18 ods. 4 RSV, podľa ktorých je Komisia povinná v roku 2015 uverejniť priebežnú správu o úsilí členských štátov pri realizácii ich PMP.

Hodnotenie, v ktorom sa Komisia zamerala na PMP členských štátov, ako aj posúdenie predbežného hodnotenia povodňových rizík tvoria základ odporúčaní uvedených na konci tohto dokumentu. Uvádzajú sa tu so zreteľom na druhé PMP a prvé PMPR, ktoré majú členské štáty prijať do konca roka 2015 a v súčasnosti sú predmetom verejných konzultácií.

K tomuto oznámeniu existuje sedem sprievodných pracovných dokumentov útvarov Komisie. Dva z nich obsahujú podrobné hodnotenie pokroku, ktorý sa doteraz pri vykonávaní RSV a SP podarilo dosiahnuť⁶. Zvyšných päť obsahuje hodnotenia PMP Belgicka, Grécka, Španielska, Portugalska a Chorvátska⁷, ktoré v roku 2012 ešte neboli prijaté.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia Spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva, Ú. v. ES L 327, 22.12.2000.

² Pozri <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52012DC0670>.

³ Pri scenári bez prispôsobenia (ak sa teda vychádza z predpokladu pokračovania súčasnej ochrany proti riečnym povodniam až po úroveň doteraz zaznamenananej storočnej vody) sa odhaduje, že výška škôd v EÚ spôsobených kombináciou zmeny klímy a socioekonomických zmien stúpne z 6,9 miliárd EUR ročne do 20. rokov 21. storočia na 20,4 miliárd EUR ročne, do 50. rokov 21. storočia na 45,9 miliárd EUR ročne a do 80. rokov 21. storočia na 97,9 miliárd EUR ročne. Pozri štúdiu Roja Et al. (2013) *Climate change and river floods in the European Union: Socio-economic consequences and the costs and benefits of adaptation*, *Global Environmental Change* 23, 1737–1751 k dispozícii na stránke <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0959378013001416#>.

⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/60/ES z 23. októbra 2007 o hodnotení a manažmente povodňových rizík (Ú. v. EÚ L 288, 6.11.2007).

⁵ Pozri http://ec.europa.eu/environment/water/water-framework/impl_reports.htm#third.

⁶ Správa o pokroku pri vykonávaní programov opatrení podľa smernice o vode, správa o pokroku pri vykonávaní smernice o povodniach.

⁷ Správa Komisie o vykonávaní plánov manažmentu povodia podľa rámcovej smernice o vode.

2. AKO VYUŽIŤ PRÍLEŽITOSTI, KTORÉ PONÚKA POLITIKA EÚ V OBLASTI VODNÉHO HOSPODÁRSTVA

RSV a iné smernice týkajúce sa vodnej problematiky⁸ predstavujú prínos k ochrane vody v EÚ. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že Európania môžu bez obáv piť vodovodnú vodu a kúpať sa v tisíckach pobrežných oblastí, riek a jazier na celom území EÚ. Znečistenie z komunálnych zdrojov, priemyslu a poľnohospodárstva je regulované.

Z kontroly vhodnosti⁹ politiky EÚ v oblasti sladkej vody vykonanej v roku 2012 vyplynulo, že súčasný politický rámec je zameraný na problémy v oblasti sladkej vody v Európe. Napriek tomu ešte musíme vyvinúť mnoho úsilia, kým bude kvalita všetkých vôd v EÚ dostatočne dobrá. Dôvodom sú predchádzajúce desaťročia nehateného zhoršovania a pretrvávajúci problém neúčinného riadenia: v roku 2012 Komisia zostavila „Konceptiu na ochranu vodných zdrojov Európy“¹⁰, v ktorej skonštatovala že, je pravdepodobné, že približne polovica povrchových vôd v EÚ do roku 2015 nedosiahne dobrý ekologický stav. Navyše nedostatky pri monitorovaní chemického stavu povrchových vôd boli také veľké, že v roku 2012 stav vyše 40 % vodných útvarov nebol známy a nebolo možné určiť základný stav. Situácia pri podzemnej vode je podľa všetkého lepšia, hoci v určitých povodiach pretrvávajú vážne problémy¹¹.

Komisia vo svojej odpovedi¹² na prvú európsku iniciatívu občanov v oblasti ľudského práva na vodu uviedla, že posilní vykonávanie právnych predpisov o vode, čo má v úmysle vykonať, pričom bude vychádzať zo svojich záväzkov uvedených v 7. environmentálnom akčnom programe a v Konceptii na ochranu vodných zdrojov. V predmetnej koncepcii sa navrhla široká škála prostriedkov na vykonávanie právnych predpisov, ktoré sa začlenili do pracovného programu na roky 2013 – 2015 v rámci spoločnej stratégie vykonávania RSV¹³. Okrem toho Komisia od roku 2012 posilnila aj svoj dialóg s členskými štátmi a zorganizovala rozsiahle bilaterálne stretnutia s nimi so

⁸ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/118/ES z 12. decembra 2006 o ochrane podzemných vôd pred znečistením a zhoršením kvality (Ú. v. EÚ L 372, 27.12.2006); smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/105/ES zo 16. decembra 2008 o environmentálnych normách kvality v oblasti vodnej politiky (Ú. v. EÚ L 348, 24.12.2008); smernica Rady 91/676/EHS z 12. decembra 1991 o ochrane vôd pred znečistením dusičnanmi z poľnohospodárskych zdrojov (Ú. v. ES L 375, 31.12.1991); smernica Rady 91/271/EHS z 21. mája 1991 o čistení komunálnych odpadových vôd (Ú. v. ES L 135, 30.5.1991); smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/75/EÚ z 24. novembra 2010 o priemyselných emisiách (integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania životného prostredia) (Ú. v. EÚ L 334, 17.12.2010); smernica Rady 98/83/EHS z 3. novembra 1998 o kvalite vody určenej na ľudskú spotrebu (Ú. v. ES L 330, 5.12.1998); smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/7/ES z 15. februára 2006 o riadení kvality vody určenej na kúpanie (Ú. v. EÚ L 64, 4.3.2006); smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/56/ES zo 17. júna 2008, ktorou sa ustanovuje rámec pre činnosť Spoločenstva v oblasti morskej environmentálnej politiky (rámcová smernica o morskej stratégii) (Ú. v. EÚ L 164, 25.6.2008); smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/128/ES z 21. októbra 2009, ktorou sa ustanovuje rámec pre činnosť Spoločenstva na dosiahnutie trvalo udržateľného používania pesticídov (Ú. v. EÚ L 309, 24.11.2009).

⁹ SWD(2012) 393 final.

¹⁰ KOM(2012) 673 final.

¹¹ Situácia v európskych povodiach je veľmi rozmanitá, čo znamená, že priemer EÚ (očakáva sa, že do roku 2015 približne 90 % vodných útvarov dosiahne dobrý kvantitatívny stav podzemnej vody a 77 % dobrý chemický stav podzemnej vody) zakrýva vážne regionálne problémy. Navyše je potrebné údaje interpretovať opatrne, pretože metódy hodnotenia stavu podzemných vôd, ktoré niektoré členské štáty používajú, vykazujú veľké nedostatky a slabiny.

¹² COM(2014) 177 final.

¹³ Spoločná stratégia vykonávania (SSV) je otvorený postup zameraný na spoluprácu, do ktorého sa zapája Komisia, členské štáty a zainteresované strany. Odštartoval sa v roku 2001 a jeho účelom je uľahčiť vykonávanie RSV.

zámerom prediskutovať svoje hodnotenie ich PMP a zhodnúť sa na konkrétnych opatreniach s cieľom zlepšiť vykonávanie právnych predpisov.

V rámci spoločnej stratégie vykonávania a bilaterálnych postupov sa objasnili požiadavky RSV, vytvorili nové prostriedky na vykonávanie právnych predpisov a navrhli riešenia vychádzajúce z predchádzajúcich skúseností, čo predstavovalo pomoc a prínos pre členské štáty. Ak členské štáty navrhnuté riešenia úspešne začlenia a zrealizujú v rámci aktualizácie PMP v roku 2015, ďalšie opatrenia na presadzovanie vykonávania predpisov by nemali byť potrebné¹⁴. Komisia však naďalej bude konať v prípadoch porušenia predpisov v prioritných oblastiach¹⁵, keď sa uvedené prostriedky neosvedčia a situácia pri vykonávaní predpisov sa nezlepší.

Politika EÚ v oblasti vodného hospodárstva umožnila EÚ rozvinúť dynamický sektor v pozícii svetového lídra, v ktorom pôsobí 9 000 MSP¹⁶ a ktorý tvorí takmer 500 000 plných pracovných úväzkov¹⁷. Je teda o mnoho viac než len reakciou na naliehavú potrebu v oblasti životného prostredia; je stavebným kameňom úsilia EÚ o podnietenie zeleného a modrého rastu a o lepšie využívanie zdrojov. Napríklad: vodohospodárske technológie sú stredobodom ekologických inovácií a Komisia v roku 2012 iniciovala európske partnerstvo v oblasti inovácií (EIP) zamerané na vodu¹⁸ s cieľom uľahčiť rozvoj inovatívnych riešení, ktoré majú potenciál prispieť k udržateľnému oživeniu hospodárstva a zároveň k prispôsobeniu sa zmene klímy.

3. HODNOTENIE KOMISIE ZAMERANÉ NA PROGRAMY OPATRENÍ (PO) PODĽA RSV

PO pozostávajú z povinných základných opatrení (vrátane opatrení prijatých na základe viacerých smerníc, ktoré predchádzali RSV) a iných opatrení špecifických pre RSV, napríklad kontroly odberov vody, vypúšťania, difúzneho znečistenia alebo fyzickej zmeny vodných útvarov. Okrem toho sú členské štáty povinné prijať aj doplňujúce opatrenia, ak sú potrebné na dosiahnutie cieľov v oblasti životného prostredia.

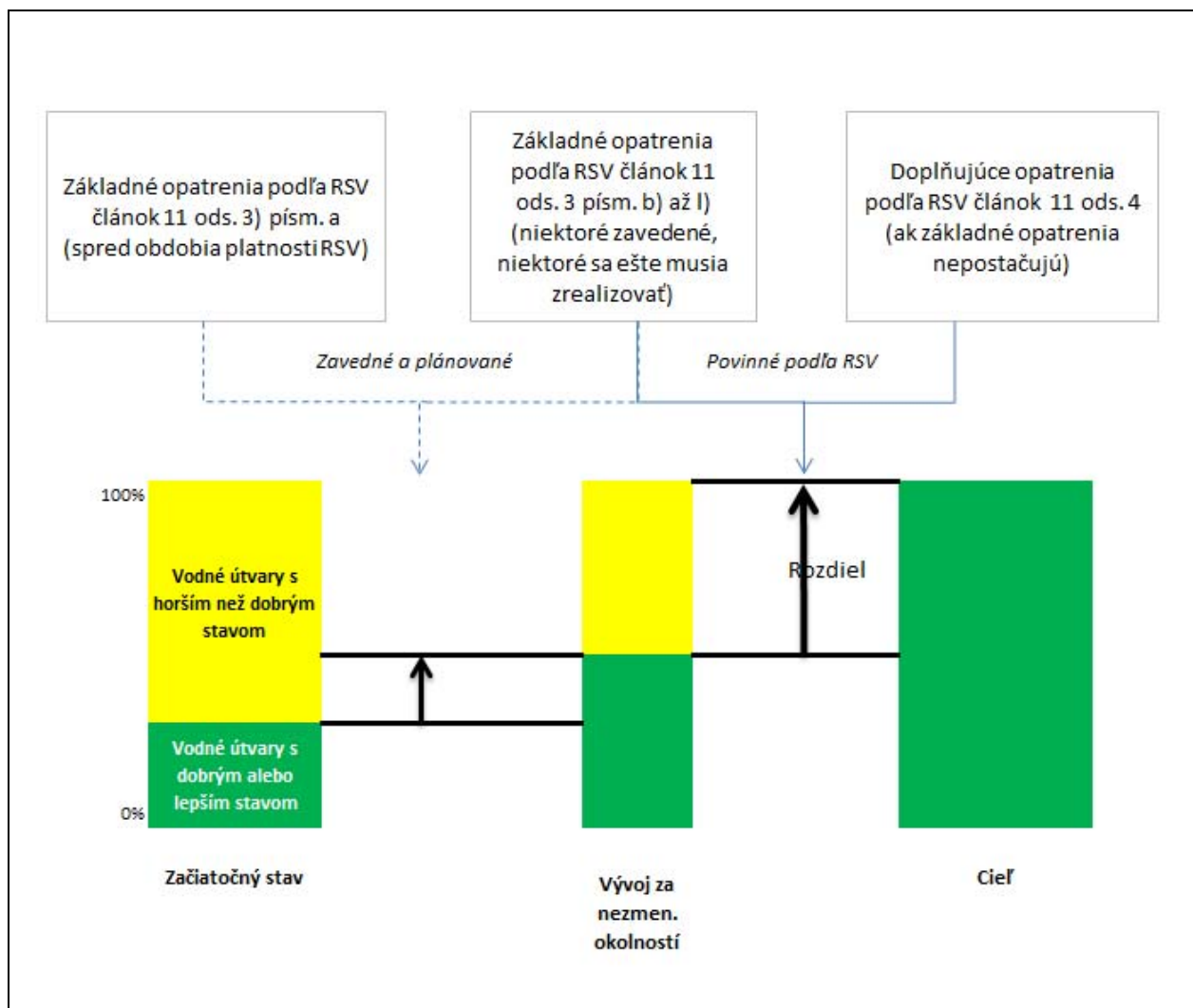
¹⁴ Príloha k správe o pokroku pri vykonávaní programov opatrení podľa smernice o vode obsahuje konkrétne odporúčania na kroky, ktoré majú členské štáty podniknúť. Vyplývajú priamo z hodnotenia, ktoré vykonala Komisia, a z výsledkov bilaterálneho postupu.

¹⁵ Patrí k nim presadzovanie dodržiavania konečných termínov na prijatie PMP, monitorovanie a hodnotenie, difúzne znečistenie z poľnohospodárstva, infraštruktúry, ktoré nespĺňajú podmienky RSV atď., koordinované s presadzovaním smernice o dusičnanoch a smernice o čistení komunálnych odpadových vôd.

¹⁶ COM/2012/0216 final.

¹⁷ Správa „Potential for stimulating sustainable growth in the water industry sector in the EU and the marine sector – input to the European Semester“, Water Industry Final REPORT, Acteon – uverejnenie plánované.

¹⁸ http://ec.europa.eu/environment/water/innovationpartnership/about_en.htm.

Graf č. 1. Zjednodušený náčrt postupu na odhalenie a nápravu nezrovnalostí medzi vývojom za nezmenených okolností a cieľom dosiahnuť do roku 2015 dobrý stav vody.

Z hodnotenia Komisie vyplýva, že viaceré členské štáty naplánovali svoje opatrenia na základe „toho, čo už je zavedené a/alebo na čom sa pracuje“ i „toho, čo je zrealizovateľné“ bez toho, aby zvažili súčasný stav vodných útvarov a tlaky, ktoré sa v PMP identifikovali ako prekážky dosiahnutia „dobrého stavu“. Namiesto toho, aby navrhli najvhodnejšie a najviac nákladovo efektívne opatrenia s cieľom dosiahnuť dobrý stav vody na svojom území, a teda riešili pretrvávajúce nedostatočné výsledky, mnohé členské štáty len odhadli, do akej miery existujúce opatrenia prispievajú k dosiahnutiu cieľov RSV v oblasti životného prostredia. Dôsledkom je príliš široké uplatňovanie výnimiek bez náležitého opodstatnenia. Vo väčšine prípadov, keď sa uplatňujú výnimky a dosiahnutie „dobrého stavu“ sa odkladá, nie je jasné, či sa opatrenia prijímajú v záujme priblíženia sa k cieľu, ako sa vyžaduje v smernici.

Ciele RSV v oblasti životného prostredia sú kvantifikované a na ich dosiahnutie sa určil presný harmonogram. Prístup mnohých členských štátov (dal by sa vyjadriť takto: napredovať správnym smerom do veľkej miery len na základe vývoja za nezmenených okolností) jednoznačne nie je dostatočný na dosiahnutie environmentálnych cieľov pri väčšine vodných útvarov.

3.1. Znečistenie vody spôsobené poľnohospodárstvom, priemyslom a domácnosťami

Zníženie znečistenia tak, aby sa dosiahli ciele RSV, si najskôr vyžaduje správne vykonávanie viacerých iných smerníc a nariadení. Ide o smernicu o čistení komunálnych odpadových vôd, smernicu o dusičnanoch, smernicu o udržateľnom používaní pesticídov a smernicu o priemyselných emisiách, ktoré zohrávajú kľúčovú úlohu pri riešení problému znečistenia z difúzných a bodových zdrojov a mali by sa preto zohľadniť v PMP a PO.

Pokiaľ ide o **poľnohospodársky sektor**, z poslednej správy o smernici o dusičnanoch¹⁹ vyplýva, že pri znečistení podzemnej vody dusičnanmi sa zaznamenalo mierne zlepšenie, a zároveň sa v nej zdôrazňuje potreba ďalších krokov na zníženie znečistenia a jeho zabráneniu. Túto skutočnosť potvrdzuje analýza PO, ktoré poskytli členské štáty. Napriek tomu, že 63 % správnych území povodí nahlásilo, že vykonávanie smernice o dusičnanoch nepostačuje na riešenie problému difúzneho znečistenia v miere potrebnej na dosiahnutie cieľov RSV, neprijali sa žiadne opatrenia potrebné na vyriešenie zostávajúcich nedostatkov. Difúzne znečistenie má výrazný vplyv²⁰ na 90 % správnych území povodí, 50 % vodných útvarov a 33 % útvarov podzemnej vody v EÚ. Hlavným zdrojom difúzneho znečistenia je sektor poľnohospodárstva. Napriek určitému pokroku pri znižovaní spotreby minerálnych hnojív²¹ naďalej pretrvávajú mnohé nedostatky v základných opatreniach, ktoré zaviedli členské štáty s cieľom čeliť tlaku z poľnohospodárstva, vrátane nedostatku opatrení na kontrolu emisií fosfátu a dusičnanov mimo pásem ohrozených dusičnanmi stanovených v smernici o dusičnanoch. Oznamované doplňujúce opatrenia v poľnohospodárstve sú do veľkej miery dobrovoľné vrátane poradenstva a agri-environmentálnych opatrení podľa spoločnej poľnohospodárskej politiky, príkladom je extenzifikácia poľnohospodárskych podnikov a ekologické poľnohospodárstvo.

Pokiaľ ide o **domácnosti**, vykonávanie smernice o čistení komunálnych odpadových vôd je náročné, predovšetkým pre finančné aspekty a aspekty plánovania v súvislosti s veľkými investíciami do infraštruktúry kanalizačných systémov a čistiarní odpadových vôd. V EÚ-15²² sa zaznamenal pokrok pri vykonávaní smernice, niektoré členské štáty sa blížili k úplnému spĺňaniu predpisov. Vo väčšine štátov EÚ-13 sa končia prechodné obdobia dohodnuté počas rokovaní o pristúpení, ale väčšina z nich je ešte veľmi ďaleko od toho, aby spĺňala všetky predpisy – napriek nezanedbateľnej práci vykonanej v uplynulom desaťročí. Hlavné úlohy pre štáty EÚ-15 sa týkajú udržania a obnovy systémov zberu a čistenia odpadovej vody, štáty EÚ-13 musia pokračovať vo svojom úsilí vybudovať minimálnu požadovanú infraštruktúru. Navyše pretekание kanalizácie²³ zostáva jedným z najväčších zdrojov znečistenia v mestských oblastiach a riešenie tohto problému si v najbližších rokoch bude v celej EÚ vyžadovať značné investície. V záujme zvýšenia miery dodržiavania predpisov sa členským štátom adresovala výzva predložiť v roku 2014 podrobné plány vykonávania vrátane plánov investícií do infraštruktúry. Komisia tieto plány v súčasnosti analyzuje.

¹⁹ COM/2013/0683 final.

²⁰ Pri vodných útvaroch, ktoré sú pod veľkým tlakom, existuje riziko, že pomocou súčasných opatrení sa nepodari dosiahnuť ich „dobrý stav“.

²¹ http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Agri-environmental_indicator_-_mineral_fertiliser_consumption.

²² Členské štáty, ktoré pristúpili k Únii pred 1. májom 2004. EÚ-13 pristúpili po tomto dátume.

²³ Pretekание dažďovej vody spolu s pretekaním odpadovej vody kombinovanej s dažďovou vodou.

Znečistenie spôsobené priemyselnou činnosťou môže byť mimoriadne výrazné v prípade určitých znečisťujúcich látok a vodných útvarov. V smernici o priemyselných emisiách sa stanovujú hlavné spôsoby riešenia tohto problému, predovšetkým prostredníctvom požiadavky, aby prevádzkovatelia priemyselných zariadení využívali „najlepšie dostupné techniky“ s cieľom zabezpečiť vysokú úroveň ochrany životného prostredia ako celku (teda kvality vody, ovzdušia a pôdy). Zodpovedné vnútroštátne orgány zabezpečujú, aby hraničné hodnoty emisií v povoleniach na emisie pre priemysel boli v súlade s „najlepšími dostupnými technikami“ a zohľadňovali sa pri nich príslušné ciele v oblasti vodného hospodárstva. Hoci sa táto požiadavka do určitej miery dodržiava, z PO vyplýva, že nie systematicky, alebo ak áno, nepodávajú sa o tom správy²⁴.

Väčšina členských štátov začala pracovať na svojich súpisoch emisií **prioritných látok**, ako sa vyžaduje v smernici o environmentálnych normách kvality (ENK). Pri tejto práci a na základe analýz tlakov a vplyvov sa usilujú identifikovať zdroje znečistenia. Medzi členskými štátmi sú veľké rozdiely v pomere vodných útvarov, v ktorých sa zistilo znečistenie z difúzných a bodových zdrojov. Väčšina členských štátov na účely súpisu ešte nekvantifikuje emisie z celej škály difúzných zdrojov. Takisto sú veľké rozdiely v počte znečisťujúcich látok, ktoré členské štáty určili ako znečisťujúce látky predstavujúce národný problém²⁵. Preto je väčšina opatrení, ktoré členské štáty zaviedli pri chemickom znečistení, príliš všeobecná, bez kvantifikovaných výsledkov, hoci by mali byť zamerané na konkrétne látky alebo zdroje.

3.2. Čerpáme príliš veľa vody: nadmerný odber

Odber vody presahujúci schopnosť obnovy v prírode vyvíja vysoký tlak na povrchové a podzemné vody v EÚ, predovšetkým pre zavlažovanie v krajinách v Stredozemnej a Čiernomorskej oblasti, ale aj pre urbanizáciu a iné hospodárske činnosti v rôznych častiach EÚ. Nadmerný odber výrazne ovplyvňuje 10 % útvarov povrchových vôd a 20 % útvarov podzemnej vody. V RSV sa pre prípady už aktuálneho nadmerného odberu v povodiach v dôsledku intenzívneho používania vody členským štátom ukladá povinnosť zaviesť opatrenia na obnovu dlhodobej udržateľnosti odberu, napríklad revízia povolení alebo lepšie presadzovanie dodržiavania predpisov. Z prvých PO však vyplynulo, že tento problém sa nerieši správnym spôsobom, pretože pri postihnutých vodných útvaroch sa intenzívne využívali výnimky, často bez náležitého opodstatnenia.

Z prvých PMP zas vyplynulo, že väčšina členských štátov sa nezaoberala otázkou potreby vody v prírode, čo je ich povinnosťou, ak sa environmentálne ciele RSV majú dosiahnuť. Často vychádzali len z potreby zachovať minimálny tok v letnom období bez toho, aby zohľadnili rozmanité faktory²⁶ s kľúčovým významom pre to, aby ekosystémy prosperovali a prinášali v plnej miere svoje výhody. To znamená, že vykonávané opatrenia nie sú zárukou dosiahnutia „dobrého stavu“ mnohých vodných útvarov, kde prebieha nezanedbateľný odber či regulácia toku (napr. na účely zavlažovania, výroby vodnej energie, dodávok pitnej vody, plavby). Zároveň však členské štáty aktívne podporujú rozvoj spoločného chápania ekologických tokov a toho, ako ich lepšie zohľadniť pri vykonávaní RSV. Výsledkom uvedeného úsilia je dokument s

²⁴ Opatrenia na zlepšenie čistiarní odpadových vôd z priemyslu figurujú ako kľúčový typ opatrení len v 29 správnych územných povodiach v ôsmich členských štátoch.

²⁵ Ide o látky znečisťujúce povrchové vody povodí alebo látky znečisťujúce podzemnú vodu, pre ktoré členské štáty určujú prahové hodnoty.

²⁶ Napr. vodný stav, frekvencia, trvanie, načasovanie a miera zmien pri záplavách.

usmerneniami, ktoré by členské štáty mali začať vykonávať v roku 2015²⁷. Spoločná stratégia vykonávania RSV takisto umožnila výmenu osvedčených postupov pri využívaní vodnej bilancie vrátane environmentálnych potrieb na zabezpečenie udržateľnosti²⁸ pridelovania vody a pri používaní technológie diaľkového snímania na podporu inšpekcií a následných krokov, ak sa zistí nelegálny odber²⁹.

3.3. Zmena tokov a fyzického tvaru vodných útvarov

Zmeny tokov a fyzického tvaru (hydromorfologie) vodných útvarov patria k najdôležitejším faktorom, ktoré bránia dosiahnutiu dobrého stavu vôd. Napriek tomu sa vo všeobecnosti v prvých PO nenavrholi dostatočné opatrenia na riešenie tejto skutočnosti. Zmeny sú najčastejšie výsledkom rozvoja sivej infraštruktúry, ako sú napríklad kanály na odvodnenie pozemkov, hrádze na účely zavlažovania, vzdúvadlá na uľahčenie plavby, nábrežia alebo hrádze na ochranu proti povodňam atď. V takmer všetkých PMP sa načrtli opatrenia na nápravu tejto situácie, ale často sú len veľmi všeobecné, bez určených priorít a bez jednoznačnej súvislosti s existujúcimi tlakmi či očakávanými výsledkami. Navyše niektoré členské štáty ešte nevyvinuli metódy hodnotenia vodného stavu, ktoré by zohľadňovali hydromorfologické zmeny, čo obmedzuje ich schopnosť riešiť túto otázku efektívnym spôsobom.

4. PREPOJENIE NA SMERNICU O POVODNIACH (SP)

Existuje všeobecný konsenzus, že veľké časti Európy budú v budúcnosti v dôsledku zmeny klímy čeliť narastajúcej miere a frekvencii výskytu záplav. V roku 2007 sa podľa SP vytvoril celoeurópsky rámec na podporu členských štátov pri zisťovaní, posudzovaní a riešení povodňového rizika.

SP sa vykonáva v opakujúcich sa cykloch, čo platí vo všeobecnosti pre riadenie rizík. Na konci každého šesťročného cyklu sa zostavujú plány manažmentu povodňového rizika (PMPR). Prvý súbor plánov sa má dokončiť do konca roku 2015 a mal by sa koordinovať s PMP podľa RSV³⁰ s cieľom využiť možnosti na spolupôsobenie týchto nástrojov. Opatrenia zamerané na prirodzené zadržiavanie vody³¹, teda na posilnenie a zachovanie prirodzenej schopnosti zvodnených horizontov, pôd a ekosystémov vodu zadržiavať a pôsobiť ako jej rezervoár, sú príkladom opatrení, ktoré môžu predstavovať prínos zároveň pre dosiahnutie cieľov RSV i SO. Opatrenia ako napríklad opätovné napojenie záplavovej oblasti na rieku, opätovné meandrovanie tokov a obnovenie mokradí môžu znížiť najvyšší stupeň záplavy alebo oddialiť jeho príchod po toku a

²⁷ Pozri usmernenia v rámci spoločnej stratégie vykonávania RSV týkajúce sa ekologických tokov, k dispozícii na stránke <https://circabc.europa.eu/w/browse/a3c92123-1013-47ff-b832-16e1caaf9a>.

²⁸ Dokument s usmerneniami v rámci spoločnej stratégie vykonávania RSV týkajúci sa vodných bilancií sa očakáva na jar 2015.

²⁹ Pozri štúdiu „Applying Earth observation to support the detection of non-authorised water abstractions“, k dispozícii na stránke <https://circabc.europa.eu/w/browse/fe1bf504-5dc4-4e12-a466-37c3a8c3eab4>.

³⁰ Pozri informačný dokument spoločnej stratégie vykonávania „Links between the Floods Directive (FD 2007/60/EC) and Water Framework Directive (WFD 2000/60/EC)“ k dispozícii na stránke <https://circabc.europa.eu/w/browse/b91b99c7-835f-48fe-b0f5-57740b973d4c>.

³¹ Pozri dokument o politike v rámci spoločnej stratégie vykonávania o opatreniach zameraných na prirodzené zadržiavanie vody <https://circabc.europa.eu/w/browse/2457165b-3f12-4935-819a-c40324d22ad3>.

zároveň zlepšiť kvalitu a dostupnosť vody, zachovať biotopy a zvýšiť odolnosť voči zmene klímy.

Prvým krokom postupu manažmentu rizika stanovenom v SP bolo do konca roku 2011 vypracovať predbežné hodnotenia povodňových rizík a identifikovať oblasti s potenciálne významnými povodňovými rizikami, čo členským štátom umožnilo zamerať vykonávanie predpisov na tieto oblasti. Predbežné hodnotenia vychádzali prevažne z dostupných informácií o významných povodniach v minulosti a z prognóz o potenciálnych významných povodniach v budúcnosti.

Väčšina členských štátov vypracovala nové predbežné hodnotenia povodňových rizík, niektoré vychádzali z hodnotení, ktoré boli k dispozícii, alebo z kombinácie nových a existujúcich hodnotení. Riečne záplavy sú jednoznačne najčastejším typom povodní v EÚ, za nimi nasledujú záplavy v dôsledku dažďov a morskej vody. Najčastejšie hlásené dôsledky sú dôsledky pre hospodárstvo, druhé najčastejšie dôsledky pre ľudské zdravie³². Kritériá na vymedzenie významných povodní a metódy kvantifikácie dôsledkov sú rôzne a v niektorých prípadoch nedostatočne podrobné.

Len jedna tretina členských štátov sa vo svojich hodnoteniach povodňových rizík výslovne zaoberala dlhodobým vývojom (klimatické a socio-ekonomické zmeny). Je to prekvapivé, pretože straty ako dôsledky povodní sa v uplynulých desaťročiach podstatne zvýšili, predovšetkým pre socio-ekonomické faktory, napríklad narastajúci materiálny blahobyt v oblastiach ohrozených povodňami, a pre meniacu sa klímu.

Druhým krokom postupu manažmentu rizika stanovenom v SP bolo načrtnutie máp povodňového ohrozenia a máp povodňových rizík oblastí s potenciálne významnými povodňovými rizikami do konca roka 2013. Komisia v súčasnosti vyhodnocuje informácie, ktoré poskytli členské štáty³³.

Napriek uvedeným nedostatkom pri poskytovaní informácií, je potrebné zdôrazniť, že prvýkrát všetky členské štáty súčasne prijímajú opatrenia podľa jedného rámca s cieľom zabrániť sociálnym, hospodárskym a environmentálnym škodám súvisiacim s povodňovými rizikami, alebo tieto škody zmierniť. SP okrem toho poslúžila ako výrazná motivácia, aby sa zamerali na prevenciu a zvyšovanie informovanosti, nielen na ochranu³⁴. Mapy povodňového ohrozenia a mapy povodňových rizík by teraz mali pomôcť subjektom s rozhodovacou právomocou, i orgánom zamerať sa na opatrenia na zníženie povodňových rizík účinným a udržateľným spôsobom pre vodné zdroje a spoločnosť.

5. AKO POSTUPOVAŤ: INVESTIČNÉ PRÍLEŽITOSTI A STANOVOVANIE CIEN VODY S CIEĽOM ZNÍŽIŤ MIERU NEEFEKTÍVNOTI

Potreba lepšieho vykonávania predpisov a zvýšenej miery začlenenia vodohospodárskej politiky do iných oblastí politiky vrátane politiky financovania (napríklad SPP a európskych štrukturálnych a investičných fondov) sa všeobecne uznala. Z výsledkov obdobia financovania 2007 – 2013 vyplýva, že členské štáty nevyužili plnou mierou

³² Zhruba 9 z 10 z vyše 8 000 oblastí s potenciálne významnými povodňovými rizikami, ktoré členské štáty nahlásili, sú ohrozené riečnymi záplavami a väčšina z nich nahlásuje v prvom rade potenciálne negatívne hospodárske dôsledky.

³³ Do februára 2015 tri členské štáty neposkytli mapy povodňového ohrozenia a mapy povodňových rizík.

³⁴ Oblasť manažmentu rizík je v rámci politiky súdržnosti na obdobie 2014–2020 oprávnená na spolufinancovanie, ktoré sa teda môže poskytnúť na projekty zamerané na prevenciu a riadenie rizík súvisiacich s počasím a prírodnými katastrofami.

možnosti financovania zo zdrojov EÚ na podporu cieľov RSV³⁵, s výnimkou niekoľkých dobrých príkladov³⁶. Napríklad článok 38 bývalého nariadenia o rozvoji vidieka³⁷, na základe ktorého bolo možné financovať opatrenia podľa RSV, sa takmer vôbec nevyužil³⁸. Finančné prostriedky k dispozícii na vybudovanie mestských čistiarní odpadových vôd sa v niektorých prípadoch nečerpali, alebo sa ich pridelenie odložilo, čiastočne z dôvodu neprimeraného plánovania. Komisia v roku 2014 uložila členským štátom povinnosť predložiť plány vykonávania vrátane plánov investícií podľa článku 17 smernice o čistení komunálnych odpadových vôd a bude podrobne monitorovať ich realizáciu. Vo všeobecnejšom rovine možno konštatovať, že PO často nevyužívajú možnosti financovania zo zdrojov EÚ v záujme príspevku k cieľom PMP.

PO takisto potvrdzujú, že stimuly na efektívne využívanie vody a transparentné stanovovanie cien vody sa neuplatňujú vo všetkých členských štátoch a vo všetkých sektoroch využívajúcich vodu, čiastočne pre nedostatočné meranie. Na zavedenie stanovovania cien ako stimulu by sa využívanie na účely spotreby malo automaticky spoplatňovať na základe objemu podľa skutočnej spotreby. Predpokladom je rozsiahle meranie, predovšetkým v poľnohospodárstve – v panvách, kde hlavná spotreba vody pripadá na zavlažovanie. Napriek výraznému pokroku niektorých členských štátov pri prispôbovaní politiky stanovovania cien vody požiadavkám RSV, opatrenia na zabezpečenie návratnosti nákladov na ochranu životného prostredia a zdrojov sú obmedzené. Nedostatočná návratnosť nákladov (vrátane nákladov na ochranu životného prostredia, zdrojov a na infraštruktúru) len zvyšuje účet, ktorý budú musieť zaplatiť budúce generácie v oblastiach, ktoré budú čeliť dramatickému nedostatku vody a zlyhávajúcej vodohospodárskej infraštruktúre.

Na podporu správneho stanovovania cien vody sa v nariadení o spoločných ustanoveniach³⁹ určili ex-ante kondicionality prístupu k finančným prostriedkom na rozvoj vidieka a prostriedkom v rámci politiky súdržnosti. Komisia v tomto kontexte vypracúva hodnotenie politik členských štátov v oblasti stanovovania cien vody a návratnosti nákladov a v prípade zistenia nedostatkov vyžaduje akčné plány. Ako v jednom nedávnom rozsudku uznal Súdny dvor EÚ⁴⁰, návratnosť nákladov (či už na základe stanovovania cien alebo inými prostriedkami) sa môže týkať celej škály vodohospodárskych služieb, ktoré môžu mať vplyv na vodu. Ak sa členský štát rozhodne neusilovať sa o návratnosť nákladov pri určitej činnosti využívajúcej vodu,

³⁵ Pozri osobitnú správu Dvora audítorov 04/2014 „Integrácia cieľov politiky EÚ v oblasti vodného hospodárstva do SPP: čiastočný úspech“, http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR14_04/SR14_04_SK.pdf.

³⁶ Napríklad neproduktívne investície z článku 41 nariadenia o rozvoji vidieka (č. 1698/2005) použité na zlepšenie stavu brehov vodných tokov (napr. Flámsko) alebo obnovu mokradí (napr. Dánsko).

³⁷ Nariadenie Rady (ES) č. 1698/2005 z 20. septembra 2005 o podpore rozvoja vidieka prostredníctvom Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV), Ú. v. EÚ L 277, 21.10.2005.

³⁸ Na programové obdobie 2007 – 2013 sa vodohospodárske opatrenia podľa článku 38 nariadenia o rozvoji vidieka č. 1698/2005 aktivovali v roku 2010, keď boli k dispozícii PO podľa RSV. Pokiaľ ide o opatrenia podľa článku 30 nariadenia o rozvoji vidieka č. 1305/2013, veľká väčšina programov rozvoja vidieka na obdobie 2014 – 2020 ešte nie je schválená a ešte nie je isté, či sa do nich zahrnú aj vodohospodárske opatrenia.

³⁹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1303/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa stanovujú spoločné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde, Európskom poľnohospodárskom fonde pre rozvoj vidieka a Európskom námornom a rybárskom fonde a ktorým sa stanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde a Európskom námornom a rybárskom fonde, a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 1083/2006.

⁴⁰ Rozsudok z 11. septembra 2014, vec C-252/12 Komisia proti Nemecku.

musí jednoznačne vysvetliť, aké iné opatrenia zaviedol so zámerom dosiahnuť ciele RSV.

6. ZÁVERY A ODPORÚČANIA

S prihliadnutím na závery a odporúčania uvedených v tejto časti možno pomocou PO:

- zladíť environmentálne a hospodárske ciele, konkrétne prostredníctvom opatrení, ktoré zabezpečia dostatočné množstvá čistej vody pre prírodu, ľudí i priemysel,
- zabezpečiť dlhodobú udržateľnosť a hospodársku životaschopnosť poľnohospodárstva a akvakultúry v EÚ,
- podporiť výrobu energie, udržateľnú dopravu a rozvoj cestovného ruchu a prispieť tak skutočne k zelenému rastu hospodárstva EÚ.

Potreba pevného základu pre PO

Členské štáty musia vystupňovať svoje úsilie, aby ich PO boli založené na solídnom hodnotení tlakov a vplyvu na vodný ekosystém a na spoľahlivom hodnotení vodného stavu. V opačnom prípade, ak sú v základnom hodnotení tlakov chyby, celý PMP bude zle podložený a existuje riziko, že členské štáty nevykonajú prácu tam, kde je najpotrebnejšia, a nákladovo-efektívnym spôsobom.

Monitorovanie by sa malo zachovať a/alebo zlepšiť. Predovšetkým by sa malo zlepšiť monitorovanie stavu povrchovej vody, a najmä vzhľadom na prioritné látky. Viaceré členské štáty by sa urgentne mali zamerať na odstránenie zostávajúcich nedostatkov metód hodnotenia ekologického stavu vody. Mimoriadnu dôležitosť má vypracovanie metód zachytávajúcich hydrologické a fyzické zmeny vodných útvarov, pričom niektoré členské štáty túto úlohu už splnili. Vyplývajúca rozšírená vedomostná základňa by mala byť zárukou opatrení precíznejšie zameraných na dosahovanie cieľov RSV.

Analýza nedostatkov: čo treba urobiť, aby sa ciele dosiahli?

Na to, aby členské štáty mohli správne zostaviť PO, musia najprv určiť nákladovo najvýhodnejšiu kombináciu opatrení potrebných na to, aby sa „súčasný stav“ vody vyrovnal „dobrému stavu“. Táto analýza nedostatkov je potrebná na pochopenie toho, čo je potrebné vykonať, aby sa ciele dosiahli, koľko času to bude trvať a kto bude znášať aké súvisiace náklady. Navyše je táto analýza predpokladom správneho opodstatnenia výnimiek z dôvodu technickej nerealizovateľnosti alebo nepomerných nákladov. Okrem toho, aj ak sú výnimky opodstatnené, členské štáty musia zabezpečiť, aby opatrenia zaručili čo najväčší možný pokrok pri dosahovaní cieľov.

Prispôsobenie využívania vody podľa environmentálnych cieľov RSV a presadzovanie zmien

Existujúce povolenia, napríklad na odber vody (vrátane vodných práv), vypúšťanie, výrobu vodnej energie atď., by sa mali preskúmať a v prípade potreby aktualizovať tak, aby sa zaručila ich zlučiteľnosť s cieľmi RSV. Niektoré členské štáty to už robia a ostatné by mali nasledovať ich príklad.

Po preskúmaní povolení musia členské štáty zaručiť ich dodržiavanie. Táto povinnosť môže zahŕňať inšpekcie na základe koncepcie rizika nedodržiavania predpisov a zabezpečenie primeraných kapacít na presadzovanie dodržiavania právnych predpisov.

Riešenie problému znečistenia

Členské štáty musia posilniť svoje základné opatrenia na boj proti difúznemu znečisteniu spôsobovanému poľnohospodárstvom. Napriek tomu, že ešte sme ďaleko od dosiahnutia „dobrého stavu“ a že mnohé opatrenia z času pred RSV nie sú v mnohých správnych územných povodiach dostatočné, členské štáty sa spoliehajú na dobrovoľné opatrenia. Dobrovoľné opatrenia síce môžu pomôcť odstrániť malú časť pretrvávajúcich nedostatkov, výrazné zlepšenie však možno dosiahnuť len prostredníctvom povinných základných opatrení.

Členské štáty by mali riešiť zdroje znečistenia a na tento účel úplne vykonávať opatrenia podľa RSV a iných právnych predpisov týkajúcich sa vody, predovšetkým smernice o dusičnanoch, smernice o priemyselných emisiách a smernice o čistení komunálnych odpadových vôd. Ide o lepší postup než je konečné čistenie odpadovej vody, napríklad na účely zabezpečenia vysokokvalitnej pitnej vody a zamedzenia vysokých nákladov na čistenie odpadovej vody i ochranu životného prostredia. Členským štátom sa adresuje výzva, aby ďalej a vo väčšej miere zriaďovali ochranné pásma s cieľom chrániť oblasti využívané na odber pitnej vody, a to predovšetkým, ak ide o povrchové vody. Navyše musia zabezpečiť, aby ich opatrenia boli zamerané na zdroje a chemikálie, ktoré sú dôvodom, prečo ich vodné útvary nedosahujú „dobrý stav“.

Riešenie kvantitatívnych aspektov vrátane súvislosti s kvalitou

Z hodnotenia PO, ktoré vykonala Komisia, vyplýva, že je potrebné zamerať sa precíznejšie na prepojenie kvality a kvantity pri hodnotení tlakov na vodné ekosystémy a zaviesť opatrenia zacielené na odber a reguláciu toku.

Nedostatok vody a sucho sú z dôvodu zmeny čoraz páľčivejším problémom mnohých oblastí Európy, prinajmenšom sezónne. Kvantitatívne problémy sa týkajú narastajúceho počtu správnych územných povodí v celej EÚ a členské štáty musia prijať preventívne opatrenia, aby sa nedosiahli neudržateľné hladiny odberu. V oblastiach, kde je hladina odberu už nadmerná, by mali prijať primerané opatrenia na dosiahnutie udržateľnej miery využívania vody. Je to obzvlášť dôležité pri podzemnej vode, predovšetkým v prípadoch, keď je napojená na dôležité ekosystémy závislé na vode, často v chránených oblastiach (napr. mokrade). Akékoľvek podmienky musia byť v PMP náležite odôvodnené, a to na základe podmienok stanovených v RSV.

Riešenie toku a fyzických zmien vodných útvarov

Napriek tomu, že tretina vodných útvarov v EÚ je výrazne ovplyvnená reguláciou toku (hydrologický aspekt) a fyzickými zmenami (morfologický aspekt), PO mnohých členských štátov neobsahujú jednoznačné opatrenia na riešenie tejto situácie.

Členské štáty by mali určiť ekologické toky v súlade s nedávno prijatými usmerneniami v rámci spoločnej stratégie vykonávania RSV a realizovať opatrenia, ktoré ochránia a/alebo obnovia tieto toky na účely aktuálnych i nových spôsobov ich využívania.

Predpokladom je, aby členské štáty zostavili metódy monitorovania a hodnotenia na odhalenie situácií, keď hydrologické zmeny s veľkou pravdepodobnosťou môžu zabrániť dosiahnutiu dobrého ekologického stavu. Najzávažnejšie zmeny však už možno identifikovať a riešiť pomocou dostupných nástrojov a opatrení, a zmiernenie vplyvu odberov a regulácie toku by malo figurovať ako priorita v budúcich PO.

Pri mnohých vodných útvaroch sú fyzické zmeny spojené so zmenami toku, a teda existuje možnosť, že ekologické toky nebudú postačujúce a bude potrebné skombinovať ich s opatreniami zameranými na obnovu, ak chceme dosiahnuť ciele RSV.

Rozumné využívanie hospodárskych nástrojov a stimulov

Členské štáty by mali upraviť neprimerané stanovovanie cien vodných zdrojov, predovšetkým, ale nie výlučne v poľnohospodárskom sektore, ktorý je naďalej príčinou veľmi významných environmentálnych a hospodárskych škôd (napríklad v podobe neefektívneho využívania vzácnych vodných zdrojov alebo znečistenia, ktoré si vyžaduje nákladné čistenie). Výsledkom je znížená možnosť využívať ich na celú škálu hospodárskych činností, a teda ohrozenie budúcich možností rastu viacerých regiónov EÚ. Primerané stanovovanie cien podľa predpisov RSV založené na meraní a návratnosti nákladov by viedlo k efektívnemu využívaniu vody, a teda zníženiu zbytočnej spotreby, uprednostňovaniu výberu plodín alebo systémov obhospodarovania so zníženými nákladmi na produkciu a lepšou hospodárskou rovnováhou poľnohospodárskych podnikov, ako aj k získaniu finančných prostriedkov na zabezpečenie dlhodobej udržateľnosti investícií do infraštruktúry a riešeniu problému plytvania z dôvodu únikov⁴¹.

Koordinácia vykonávania s cieľom získať mnohoraké výhody

Na to, aby sa podarilo PO úspešne zrealizovať, je potrebná spolupráca na viacerých úrovniach a mala by byť založená na existujúcich štruktúrach, ktoré sa osvedčili ako účinné. Platí to v prvom rade pre správne územné povodia, kde by administratívne alebo štátne hranice nemali tvoriť prekážku výberu nákladovo najefektívnejšieho opatrenia. Rovnako to platí pre vykonávateľov rôznych právnych predpisov o životnom prostredí, keďže napríklad PO podľa RSV sú kľúčom k splneniu niektorých cieľov SP, rámcovej smernice o morskej stratégii, stratégie EÚ v oblasti biodiverzity či smernice o biotopoch.

Harmonizovaný harmonogram plánov manažmentu, ktoré sa majú zostaviť v rámci RSV a SP, je vynikajúcou príležitosťou na spoločné využitie dostupných informácií o stave a tlakoch a na zostavenie PO, ktoré jednak pomôžu dosiahnuť „dobrý stav“ a jednak prispejú k zníženiu povodňového rizika. Toto spolupôsobenie potrebujeme využiť v čo najväčšej miere.

Členské štáty by pri výbere opatrení na manažment rizík podľa SP mali zvážiť širokú škálu dlhodobých výhod opatrení zameraných na prirodzené zadržiavanie vody. Rovnako by tieto výhody mali mať na zreteli pri hodnotení lepšej environmentálnej voľby vyžadovanej v článku 4 ods. 7 RSV pri projektoch, pri ktorých dochádza k fyzickým zmenám vodných útvarov.

⁴¹ Pozri dokument s osvedčenými postupmi v prípade únikov dostupný na stránke <https://circabc.europa.eu/w/browse/bb786001-ed42-416d-836e-4835481ba508>.

Pri vykonávaní SP možno pozorovať povzbudivé znaky pokroku. Vzhľadom na rámcovú koncepciu smernice bude jej konečný úspech závisieť od ambícií členských štátov a spoľahlivej realizácie ich plánov na rok 2015 merateľným spôsobom⁴². Mali by sa zlepšiť metódy zisťovania potenciálnych významných povodní v budúcnosti a kvantifikácie potenciálnych budúcich dôsledkov. Klimatické a socio-ekonomické zmeny (napr. rozrastanie miest a zástavba pôdy) by sa mali ako faktory brať viac do úvahy, pretože sú významnými prvkami manažmentu povodňového rizika.

Druhý cyklus PMP takisto umožňuje spolupôsobenie pri vypracovaní prvého programu opatrení podľa rámcovej smernice o morskej stratégii. Táto smernica a RSV sa navzájom dopĺňajú a mali by sa vykonávať spolu.

Využitie príležitostí investovať

Členské štáty by mali využiť mnohé príležitosti získať finančnú podporu EÚ na realizáciu PO. K týmto príležitostiam patria platby na zavedenie poľnohospodárskych postupov priaznivých pre klímu a životné prostredie v rámci programov rozvoja vidieka, financovanie z fondov politiky súdržnosti pri cieľoch týkajúcich sa vodného hospodárstva a prispôsobenia sa na zmenu klímy, integrované projekty európskeho programu LIFE, podpora z rámca Horizont 2020 na inováciu v sektore vodného hospodárstva, ako aj zavádzanie prírodných riešení pri spoločenských problémoch súvisiacich s vodným hospodárstvom a manažmentom povodňového rizika. Komisia sa podrobne vyjadrila k dohodám o partnerstve, programom rozvoja vidieka a operačným programom, ktoré členské štáty navrhli na maximalizáciu svojho prínosu k dosiahnutiu cieľov RSV a všeobecnejšie k ich environmentálnym výhodám, ale skutočné využitie finančných prostriedkov je zodpovednosťou každého členského štátu a regiónov.

Podobne by členské štáty mali využiť inovácie vyvinuté v európskych partnerstvách v oblasti inovácií zameraných na vodohospodárstvo a produktivitu a udržateľnosť poľnohospodárstva a uplatniť ich pri výzvach, ktoré predstavuje vykonávanie RSV.

V neposlednom rade by členské štáty takisto mali využiť príležitosti v investičnom pláne EÚ⁴³, ktorý predstavila Komisia, predovšetkým na podporu rozvoja vodohospodárskej infraštruktúry.

⁴² Na to, aby bolo možné úspech merať, je dôležité, aby členské štáty EÚ vypracovali usmernenia o zaznamenávaní údajov o stratách v dôsledku katastrof:
<http://drr.jrc.ec.europa.eu/LossDataWorkshopOctober2014>.

⁴³ http://ec.europa.eu/priorities/jobs-growth-investment/plan/index_en.htm.